מגילת תענית — שבט

בשנים בשבט י"ט דְלָא לְמִסְפַּד:

ולמה שינו זה מזה אלא שבראשון מת הורדוס ובזה מת ינאי המלך ששמחה היא לפני הקב"ה כשהרשעים מסתלקין מן העולם. אמרו כשחלה ינאי המלך שלח ותפש שבעים זקנים מזקני ישראל נטלן וחבשן בבית האסורין ואמר לו לשר בית האסורין אם מתי הרוג את הזקנים הללו ועד שישראל שמחים לי ידוו על רבותם. אמרו אשה טובה היתה לו לינאי המלך ושלמינין שמה וכשמת סלקה טבעתו מעל ידו ושלחה לבית שר האסורין אמרה לו רבך בחלום התיר אותם הזקנים. התירן והלכו להם לבתיהם ואח"כ אמרה מת ינאי המלך ואותו היום שמת ינאי המלך עשאוהו יום טוב:

כל הכתוב במגילת תענית דלא למספד מתענין לאחריו ואין מתענין לפניו ר' יוסי אומר לא לפניו ולא לאחריו וכל שאין כתוב בו דלא למספד אלא דלא להתענאה לחוד מתענין לפניו ולאחריו ר' יוסי אומר לאחריו אבל לא לפניו אבל בי"ט ובראשי חדשים מותר לפניו ולאחריו. ולמה באלו אסרו ובאלו התירו אלא אלו דברי תורה ואין דברי תורה צריכין חזוק ואלו דברי סופרין ודברי סופרין צריכין חזוק. ר' יוסי בן דוסא אומר משום ר' יוסי הגלילי כל הנשבע להתענות בע"ש ובערבי י"ט הרי זה שבועת שוא שמקצת ע"ש כשבת ומקצת עי"ט כי"ט:

בעשרין ותרין ביה בטילת עבידתא דאמר סנאה להיתא' להיכלא דְלָא לְמִסְפַּד:

יום ששלח גסקלגס את הצלמי' להעמיד' בהיכל ובאתה השמועה לירושלים עי"ט הא' של חג. א"ל שמעון הצדיק עשו מועדיכם בשמחה שאין א' מכל הדברים הללו ששמעתם יקוים כי מי ששכן שכינתו בבית זה כשם שעשה נסים לאבותינו בכל דור ודור כך יעשה לנו נסים בזמן הזה מיד שמע קול מבית קדשי הקדשים שהוא אומר בטילת עבידת' דאמר סנאה להיתאה להיכלא אקטיל גסקלגס ובטלו גזירותיו. וכתבו אותה שעה וכוונה. וכיון שראה שהיו ממשמשין ובאין א"ל צאו וקדמו לפניהם וכשנודע להם הדברים יצאו מלפניו כל גדולי ישראל אמרו נמות כולנו ולא תהא לנו כזאת היו צועקים ומתחננים לשליח א"ל עד שאתם צועקים ומתחננים לשליח התחננו וצעקו לאלהיכם שבשמים להושיע אתכם כיון שהגיע לכרכין ראה בני אדם שהם מקדימין אותו מכל כרך וכרך כיון שראה אותם היה מתמיה אמר כמה מרובין אלו אמרו לו המסורות אלו הן היהודים שהקדימו לפניך מכל כרך וכרך כיון שנכנס לכרך ראה בנ"א שהיו מוטלים בשוקים על השק ועל האפר לא הגיע לאנטיפרס עד שבאת לו אגרת שנהרג גסקלגס ובטלו גזירותיו מיד נטלו את הצלמים וגררו אותם אותו היום עשאוהו י"ט.

בכ"ח ביה אינטיל אנטיוכוס מלכא מן ירושלים

מפני שהיה מצר לבני ישראל ובא להחריב את ירושלים ולהשמיד את כל היהודים ולא היו ישראל יכולין לצאת ולבא ביום אלא בלילה ושמע שמועות רעות והלך לו ונפל במקומו ואותו היום שבטלוהו משם עשאוהו י"ט: